

8. gr.

15. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Óheimilt er vegna hækkunar vörugjalds skv. 1. gr. að hækka verð vörubirgða, sem vörugjald hefur þegar verið greitt af við gildistöku reglugerðar þessarar.

Um refsingar og viðurlög vegna brota gegn ákvæðum þessarar greinar gilda eftir því sem við á, ákvæði laga nr. 54/1960 um verðlagsmál og laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, sbr. lög nr. 102/1978.

9. gr.

Niðurfelling gjaldsins skv. 3. og 4. gr. skal miðuð við sölu eða aðra afhendingu frá og með 12. september 1979 ef um innlenda framleiðslu er að ræða en um innfluttar vörur skulu gilda í þessum efnunum ákvæði 3. mgr. 14. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 107 30. desember 1978, um sérstakt tímabundið vörugjald, sbr. lög nr. 74 10. september 1979 og lög nr. 84 16. október 1979 um breyting á þeim lögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Ákvæði til bráðabirgða.

Vegna tímabilsins 1. júlí til og með 30. september 1979 skulu framteljendur skila tveimur vörugjaldsskýrslum, annarri vegna vörugjaldsskyldrar innlendar framleiðslu fyrir tímabilið 1. júlí til og með 11. september 1979 en hinna vegna vörugjaldsskyldrar innlendar framleiðslu fyrir tímabilið frá 12. september til og með 30. september 1979. Skattfyrirvöld geta krafist hvers konar upplýsinga af vörugjaldsskyldum aðilum um skiptingu viðskipta milli þessara tveggja tímabila, þar á meðal upplýsinga um dreifingu viðskipta eftir árstíma á þessu og fyrri árum.

Fjármálaráðuneytið, 16. október 1979.

Sighvatur Björgvinsson.

Höskuldur Jónsson.

1. október 1979.

Nr. 410.

REGLUGERÐ

**um niðurfellingu eða endurgreiðslu aðflutningsgjalda
af vörum sem endursendar eru til útlanda.**

I. KAFLI.**Um niðurfellingu aðflutningsgjalda.**

1. gr.

Heimilt er að heimta ekki aðflutningsgjöld af ótollaafgreiddri vöru í vörslu farmflytjanda sem ekki hefur verið vitjað, viðtakandi hefur ekki fundist að eða neitað hefur verið um viðtöku á og endursend er til útlanda, enda sé við endursendingu fullnægt eftirtöldum skilyrðum:

1. Lögð sé fram hjá viðkomandi töllyfirvaldi skrifleg beiðni á þar til gerðu eyðublaði um tollskoðun á þeirri vöru sem senda á til útlanda, svo og viðurkenning eða skrifleg beiðni hins erlenda seljanda um endursendingu hennar, ásamt nauðsynlegum tollskjölum hafi þau ekki þegar verið afhent.
2. Sett sé full fjártrygging fyrir áföllnum aðflutningsgjöldum.

3. Tollgæslan staðfesti skriflega skoðun vöru og umbúða svo og flutning hennar undir tolleftrilíti um borð í útflutningsfar. Ef vara er eigi þegar að skoðun lokinni flutt um borð í útflutningsfar skal innsiglu hennar staðfest af tollgæslu. Við síðari flutning hennar undir tolleftrilíti um borð í útflutningsfar skal tollgæsla staðfesta að innsigli hafi reynst heil og órofin.
 4. Farmflytjandi staðfesti skriflega útflutning vörunnar og láti fylgja til staðfestingar afrit af útflutningsfarmskirteini ásamt hleðslukvittun.
 5. Framangreind staðfestingargögn skulu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför þess flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda, enda skal þá gerð upp fjártrygging sem sett var samkvæmt 2. tl. Nú afhendir sendandi ekki viðkomandi tollstjóra framangreind staðfestingargögn innan hins tilskilda frests og má þá taka setta fjártryggingu upp í áfallin og ógreidd aðflutningsgjöld.
- Niðurfelling aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að ekki líði lengri tími en eitt ár frá því að vara kom til landsins og þar til hún er endursend úr landi.

2. gr.

Heimilt er að heimta ekki aðflutningsgjöld af vöru sem sett hefur verið í tollvörugæmslu, enda sé hún endursend til útlanda innan þriggja ára frá komudegi vörunnar til landsins og fullnægt sé þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1.—5. tl. 1. gr.

II. KAFLI.

Um endurgreiðslu aðflutningsgjalda.

3. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vöru sem send er aftur til útlanda ónotuð í því ástandi sem hún var er hún var flutt hingað til lands, enda hafi hún ekki verið boðin fram til sölu, viðurkenning (kvittun) viðskiptabanka um gjaldeyrisskil sé lögð fram og fullnægt sé að öðru leyti þeim skilyrðum sem tilgreind eru í 1., 3. og 4. tl. 1. gr.

Endurgreiðsla samkvæmt þessari grein er jafnframt bundin því skilyrði að staðfestingargögn skv. 1., 3. og 4. tl. 1. gr. séu afhent viðkomandi tollstjóra innan mánaðar frá brottför flutningsfars sem flutti vöruna til útlanda.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að ekki líði lengri tími en eitt ár frá því að vara kom til landsins og þar til hún er endursend úr landi.

4. gr.

Heimilt er að endurgreiða aðflutningsgjöld af vélum sem reynast gallaðar, enda hafi gallar komið fram við notkun vélanna og ekki fyrr verið hægt að ganga úr skugga um þá. Heimildin tekur ekki til endursendinga á einstökum hlutum úr gölluðum vélum.

Endurgreiðsla aðflutningsgjalda skv. 1. mgr. skal því aðeins heimil að fullnægt sé skilyrðum 3. gr. eftir því sem við getur átt auk þess sem lögð sé fram viðurkenning seljanda vélanna um að hann taki þær aftur vegna framkominna galla.

III. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

5. gr.

Auk þeirra skilyrða sem sett eru samkvæmt 1.—4. gr. skulu endursendendur vara, eftir því sem við á, uppfylla almenn skilyrði um útflutning skv. ákvæðum VIII. kafla laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftrilít með áorðnum breytingum.

6. gr.

Tollstjórar, hver í sínu umdæmi, annast endurgreiðslu eða niðurfellingu aðflutningsgjalda samkvæmt reglugerð þessari.

Fyrir hverja vörusendingu, sem endursend er til útlanda skv. 1.—5. gr., skal greiða tollskoðunargjald.

7. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 57. gr., sbr. 8. gr. laga nr. 59 28. maí 1969 um tollheimtu og tolleftirlit með áorðnum breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 337 22. september 1977 um sama efni.

Fjármálaráðuneytið, 1. október 1979.

F. h. r.

Björn Hafsteinsson.

Sigurgeir A. Jónsson.

AUGLÝSING**um tollverð notaðra bifreiða.**

1. gr.

Tollverð innfluttra notaðra bifreiða skal fundið samkvæmt meginreglum 5.—7. gr. laga nr. 120 31. desember 1976 um tollskrá o. fl. með þeim leiðréttingum sem leiðir af ákvæðum auglýsingar þessarar.

Nú er hið umsamda kaupverð lægra en matsverð samkvæmt 2. gr. auglýsingar þessarar og skal þá leggja það verð til grundvallar útreikningi aðflutningsgjalda sem hærri er.

2. gr.

Við ákvörðun tollverðs skal leggja til grundvallar fob-verð nýjustu árgerðar bifreiðar af sömu eða svipaðri tegund eins og það er á komudegi þess fars sem flytur viðkomandi bifreið til landsins.

Við ákvörðun tollverðs skal leggja til grundvallar fob-verð nýjustu árgerðar bifreiðar af sömu eða svipaðri tegund eins og það er á komudegi þess fars sem flytur viðkomandi bifreiðar til landsins.

Frá verði samkvæmt 1. mgr. skal heimilt að draga ákveðinn hundraðshluta fyrir hvern aldursmánuð bifreiðar, sbr. 1. mgr. 5. gr., svo sem kveðið er á um í 1. og 2. lið hér á eftir.

1. Bifreiðar sem teljast til tollskrárnúmera 87.01.20, 87.02.17, 87.02.29, 87.02.31, 87.02.35, 87.02.37 og 87.02.38:

1.2% allt að 40 mánuðum en 48% er hámarksfyrning samkvæmt þessum lið.

2. Bifreiðar sem teljast til tollskrárnúmera 87.02.14, 87.02.16, 87.02.19, 87.02.21, 87.02.33, 87.02.34, 87.02.41, 87.02.42 og 87.02.49:

1.5% fyrstu 6 mánuðina.

1.0% næstu 18 mánuði.

0.5% eftir það.

Aldrei má þó fyrna meir en svo að eftir standi 10% af því verði sem lagt er til grundvallar.

3. gr.

Nú flytur maður búferlum til landsins og hefur með sér frá útlöndum bifreið sem verið hefur í eigu hans í a. m. k. eitt ár og skulu þá gilda sömu reglur og kveðið